О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 29690

гр. София, 24.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 26 състав,** в закрито заседание на 24.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **9044** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 172, ал. 6 вр. ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Г. С. Ц., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 1, б. "з", „дд“ от ЗДвП № GPAM - 2542468/05.07.2026 г., издадена от младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), упълномощен със заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР. С оспорената Заповед на Г. С. Ц. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. “з“, „дд“ вр. чл. 175а, ал. 1 вр. чл. 104б, т. 2 от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца.

Особеното искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ е мотивирано с твърдения за лични затруднения, причиняващи значителни и трудно поправими вреди за жалбоподателя, който е студент редовно обучение в Университета за национално и световно стопанство – С.. Изразено е становище за непропорционалност на презюмирания от законодателя обществен интерес посредством допуснатото предварително изпълнение на ПАМ и фактическото преустановяване на нарушението, с което се твърди да е постигната превантивната цел – предотвратяването на други нарушения на правилата за движение по пътищата. Поставен е акцент върху липсата на данни за настъпили вредни последици от административното нарушение, установено с издадения АУАН, констатациите на който са послужили като основание за налагане и на ПАМ. Цитирани са съдебни решения по административни дела, сочени като относими към конкретния казус.

Към жалбата са приложени писмените възражения срещу съставения Акт за установяване на административно нарушение серия GA № 5487462 от 05.07.2026 г., Уверение № 63 от 16.07.2026 г. издадено от Университета за национално и световно стопанство, копия на АУАН серия GA № 5487462 от 05.07.2026 г. и Заповедта за налагане на ПАМ - № GPAM - 2542468/05.07.2026 г.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените

доказателства към жалбата и административната преписка, като взе предвид изложените аргументи в жалбата, счете искането за спиране на предварителното изпълнение на наложената принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. “з“, „дд“ вр. чл. 175а, ал. 1 вр. чл. 104б, т. 2 от ЗДвП - за процесуално допустимо.
Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда възможност по искане на оспорващия предварителното изпълнение на административен акт допуснато по силата на отделен закон да бъде спряно когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол. Приведено към конкретиката на настоящия казус допуснатото, съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, „дд“ от ЗДвП подлежи на съдебен контрол, доколкото специалният закон не предвижда ограничения. Санкционираното лице е упражнило правото си на жалба срещу Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1 б. "з", „дд“ от ЗДвП - условие за допустимост на искането за спиране на предварителното изпълнение.
Разгледано по същество – искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.
В хипотезите, при които нормативно е предвидено предварително изпълнение на административни актове, законодателят презюмира наличието на една или повече от визираните в чл. 60 от АПК предпоставки. За да се спре предварителното изпълнение на административен акт, съдът следва да установи наличието на такива нови факти и обстоятелства, които сочат, че то създава условия за причиняване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия. Затова, негова е доказателствената тежест да установи наличието на такива нови факти и обстоятелства, а и на прякото им отрицателно въздействие в правната му сфера. Необходимо е да бъдат доказани както вида на вредите, така и вероятността на настъпването им, за да се прецени съответствието им със защитения от закона обществен интерес.
В настоящия казус от жалбоподателя не се твърдят конкретни вреди, които биха и/или са настъпили в резултат на предварителното изпълнение на наложената ПАМ. Твърдят се единствено лични затруднения като единствения конкретно посочен факт е, че жалбоподателят е студент в Университета за национално и световно стопанство. Твърденията за лични затруднения не съдържат данни за конкретна вреда, а и за евентуалния й вид или размер, за да може да се прави преценка за нейната значителност или трудно поправимост. Липсващите волеизявления в жалбата не могат да бъдат допълвани произволно от съда в производството по чл. 166 от АПК въпреки служебното начало.
Установеното със закон предварително изпълнение на административен акт е обвързано с оборимата презумпция за надделяващия обществен и държавен интерес над личния. Тази преценка не е на административния орган, каквато е предвидена в хипотезата на чл. 60 от АПК, а на законодателя.
В този смисъл, констатираната липса на доказателства, установяващи настъпването на вреди за жалбоподателя от предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ, лишава съда от възможността да направи преценка за евентуалната им противопоставимост на обществения интерес, който законодателят е преценил, че следва да бъде защитен. Константна е съдебната практика, че дори засягането на финансови интереси, а и преустановяването на дейност, в резултат на което могат да настъпят финансови загуби, не са от категорията на противопоставимите на значими защитени обществени интереси, какъвто е осигуряването на безопасността на участниците в движението по пътищата.
Твърдените неконкретиирани лични затруднения не могат да бъдат възприети нито като достатъчни, за да бъдат квалифицирани като вреди, а още по – малко за значителни или трудно поправими, за да се направи обоснован извод за наличие на нови обстоятелства, които

предпоставят спирането на предвиденото в закона предварително изпълнение на наложената ПАМ. Имуществените вреди (каквито биха настъпили в резултат на невъзможността жалбоподателят лично да управлява МПС и да извършва някаква дейност с него, въпреки че такава не се твърдят в жалбата) нямат характер на непоправими, а дори и жалбоподателят да би понесъл такива вреди, те подлежат на обезщетяване при наличие на основания за отмяна на оспорената заповед за прилагане на ПАМ.
Изложените в жалбата аргументи за ненастъпване на ПТП, липса на пострадали или застрашени лица, отрицателни резултати от тестовете за употреба на алкохол и наркотични вещества, липсата на други нарушения на правилата за движение от жалбоподателя (въпреки несъответствието с данните в приложената към административната преписка Справка за водача) могат да бъдат преценявани при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност на оспорения акт, но са неотносими към предпоставките, визирани в чл. 166, ал. 2 от АПК.
Предвид високата обществена значимост на предвидената от закона цел - обезпечаването на безопасността на движението по пътищата, незабавното изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, на който в конкретния казус не се сочи друг противопоставим личен интерес със същата степен на значимост.
Мотивиран от изложеното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на предварителното изпълнение на наложената със заповед № GPAM - 2542468/05.07.2026 г., издадена от младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи ПАМ по чл. 171, т. 1, б. “з“, „дд“ вр. чл. 175а, ал. 1 вр. чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на Г. С. Ц. до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца, заявено в жалба вх. № 25630/17.07.2026 г. по описа на АССГ.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: